

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4670.**

Benyújtás dátuma: **2023-07-14 13:28**

Parlex azonosító: **1O08V4AU0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Gurmai Zita (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Milyen akadályát látja olyan jogi szabályozás kialakításának, mely szerint a nem ionizáló sugárzást kibocsátó hírközlési berendezések csak lakott területektől biztonságos távolságban legyenek elhelyezhetőek?**"

Tisztelt Miniszter Úr!

Egyre több hazai településen vált ki heves ellenállást, hogy a telekommunikációs vállalatok tornyos távközlési bázisállomást, másnéven adótornyot kívánnak létesíteni a helyi önkormányzatokól erre a célra bérelt területen. A helyben élők rendszerint azt nehezményezik, hogy a megkérdezésük nélkül állítanak olyan berendezéseket lakott területen belül, melyek ún. nem ionizáló sugárzása az emberi szervezetre sokak szerint vitatottnak számít.

Bár a nem-ionizáló sugárzások egészségügyi hatásait vizsgáló kutatások szerint a nemzetközi tudományos szervezetek sugár-egészségügyi határérték-ajánlásainak betartása esetén egészségkárosodástól nem kell tartani, de mégis számos olyan ellenvélemény is akad, ami aggodalomra ad okot.

Az ENSZ Egészségügyi Világszervezete (WHO) szerint például nincs ugyan bizonyíték arra, hogy a digitális eszközök által kibocsátott elektromágneses sugárzás egészségkárosodást okoznának, de azért óvatosságból WHO-hoz tartozó Nemzetközi Rákkutató Ügynökség 2011-ben mégis felvette a rádiófrekvenciás elektromágneses sugárzást a „potenciálisan” rákkeltő anyagok sorába.

A hazai szakmai berkeket tekintve a Semmelweis Egyetem hivatalos honlapján a mai napig megtalálható Dr. Pellet Sándor, Phd orvostudomány kandidátusa, egyetemi docens „A nem ionizáló sugárzások foglalkozás-egészségügyi kérdései” című prezentációja, melyben úgy fogalmaz, hogy a nagy teljesítményű rádió adóállomások általában lakott területtől távol vannak. Sőt még a Nemzeti

Média- és Hírközlési Hatóság honlapja is utalást tesz arra, hogy saját környezetünkben is érdemes csökkenteni a sugárzási szintet például a hosszabb telefonbeszélgetések esetén kihangosító használatával, a vezeték nélküli berendezések minél távolabbi elhelyezésével, vagy éppen a nem használt berendezések áramtalanításával.

Érdemes lehet továbbá áttekinteni és nyilvánosságra hozni az Európai Unió országaiban elterjedt gyakorlatot is. Engedélyezhető-e egyáltalán a tagállamok többségében ilyen tornyok lakóövezetekhez közeli elhelyezése és amennyiben igen, akkor mennyire tekinthető ez széles körben bevett eljárásnak az Európai Unió országaiban.

A fentiekre tekintettel kérdőzem tehát tisztelt Miniszter Urat:

1. Egyetért-e azzal, hogy a nem ionizáló sugárzás emberi szervezetre gyakorolt hatásának tekintetében megoszló a tudomány álláspontja?
2. Milyen akadályát látja olyan jogi szabályozás kialakításának, mely szerint a nem ionizáló sugárzást kibocsátó hírközlési berendezések csak lakott területektől biztonságos távolságban legyenek elhelyezhetőek?
3. Milyen gyakorlat tekinthető uralkodónak az Európai Unió országaiban a hasonló jellegű berendezések lakott területen belül történő elhelyezésének tekintetében?

Várom válaszát, tisztelettel

dr. Gurmai Zita